

ÁLDÁS, BÉKESSÉG!

„Tebenned bízunk eleitől fogva” (90. zsoltár)

Lelkészi Köszöntő

Kedves Olvasó! Még alig telt el ötven nap húsvét után, s a gyülekezeti újságunkkal ismét jelentkezünk. Igazság szerint, ha az egyházunk körüli történéseket vennénk alapul, akár havonta is megjelentethetnénk lapunkat, hiszen ebben az elmúlt bő egy hónapban is annyi minden történt körülöttünk. Gyerekeknek szerveztünk játszónapot a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolában, illetve Taksonyban, házaspár köreinkkel Parádon voltunk, az egész gyülekezettel egy hajókiránduláson vettünk részt, a gyülekezetünk gyermekmunkás csapata egy továbbképzésen volt, megkezdtük az építendő templomunkkal kapcsolatos az egyeztetéseket a tervezővel, és még sorolhatnám tovább. Ebben az újságban egyikről és másikról is majd talán bővebben is olvashatunk, én azonban itt az újság legelső oldalán csak egyet, s talán a legfontosabbat emelném ki: a konfirmációt.

Áldozó csütörtökön hat serdülő fiatal (név szerint: Csorbai Péter, Kocsis Kata, Kovács András, Kótai Róbert, Szacskó Szabolcs, Szegedi Ildikó) tett biznyságot a konfirmációi felkészítő alkalmakon megszerzett tudásáról, pünkösdkor pedig majd ezek a fiatalok az ünnepélyes fogadalmátétel után hivatalosan is felhatalmazást nyernek az úri szent vacsora vételére. Kétszeresen örömmel hát áldozó csütörtök és pünkösdkor, mert nemcsak Jézus Krisztus mennybemeneteléért és a Szentlélek kitöltéséért, hanem a konfirmáltakért is hálásak lehetünk.

Ugyanakkor nézegetem az anyakönyvet, és azt látom, 1993-ban 21, 1994-ben 23, 1995-ben 21 kereszteleő volt, s az örömben máris belekeveredik az ürm, mert nyilvánvalóvá válik, hogy a gyülekezetünkben megkeresztelteknek nemhogy a fele, de még a negyede sem konfirmál le! A mostani hat konfirmándusunkból is mindösszesen három az, akit itt Dunaharasztiiban kereszteltünk! Hol vannak a többiek? Pedig, amikor a szülők a gyerekekkel megjelennek a Lelkészi Hivatal ajtajánál, nagyon akarják a keresztséget, s ha netalán valami feltételhez van kötve, nagyon meg tudnak sértődni. És amikor sor kerül a keresztségre, előtte ígéretet is tesznek: „Ígértek-e, fogadjátok-e, hogy gyermekeketeket úgy nevelitek és neveltetitek, hogy ha majd felnő, a konfirmáció alkalmával önmaga önként tegyen vallást a Szentháromság Istenbe vetett hitéről a gyülekezet előtt?” S úgy nem szolgáltattunk ki keresztséget (mert nemcsak jogaink, de kötelességeink is vannak), hogy erre a szülők fogadalmat ne tettek volna. De úgy néz ki, az érintett családokat nem-igen zavarja, hogy Isten előtt tettek fogadalmat.

Nem élhetünk úgy évtizedeken keresztül, hogy behunyjuk a szemünket e visszásságok felett, és úgy teszünk, mintha minden rendben volna. Mert az egyik legsúlyosabb bűn az, ha valaki az Isten előtt tett ígéretét veszi könnyelműen. Emiatt újra kell gondolnunk egyházunk kereszteleési és konfirmációs gyakorlatát. A következő esztendőben egyelőre csak a hitoktatást és a konfirmációi felkészítést reformáljuk meg. Aki konfirmálni szeretne, annak mindenképpen ismernie kell a Biblia legfontosabb történeteit. A hitoktatás ebben ad segítséget. A 2009-10-es tanévtől minden hittanosunk az év végén egy emléklapot kap, amivel igazolni tudja, hogy egy-egy évet sikeresen elvégzett.

(folytatás a 7. oldalon)

Ó áldott Szentlélek Úr Isten, én Istentem!

Ó minden jóknak kezdete, és a szent szeretetnek Istene, Aki által lehellek, Akiben remélek és Akihez bátran fohászkozhatom.

Meghódolok Uram isteni felségednek minden tehetségemmel; mert mind azok csupa Te ajándékaid, és kegyelmeid.

Meghódolok szent nevednek igaz imádásával; mert Te vagy a buzgó fohászzkodásoknak lelke, ki engemet könnyöngésre indítasz.

Meghódolok nagy örömmel és készséggel; mert Te vagy a vigasztalásnak Lelke, ki engem megújítasz.

Meghódolok értelmemmel és minden elmémrel, mert Te vagy az igazságnak Lelke, ki engemet tanítasz.

Meghódolok ó, én lelkeimnek kedves vendége, hogy nálam maradj mindvégig. Meghódolok ó, örök örökségnek záloga, hogy mustárnyi hitemet megerősítsd.

Meghódolok ó isteni Kenet, hogy bús lelkeim ismeretét az örömmel olajával keserűségemben megvidámítsad.

Ó, szeretetnek Istene, Akinek szeretni és vigasztalni tulajdonod, harmatozz e Te drága kegyelmeiddel az én szívemben, és mivel nincs azok nélkül semmi olyan én bennem, mely szeretetet érdemelne; de sok ellenben, amely segedelmet kíván és óhajt, tégy alkalmatossá a Te szent nevednek imádására, és az én lelkeim üdvösségének kimunkálódására, amely végre kiváltképpen az én lelkeimnek szennyét (ki a Te hozzám való szeretetnek akadályja) a Te kegyelmednek forrásával mosd el. Elmémnek vakságát, és tudatlanságát a hitnek és bölcsességnek világával oszlasd el. Indulataimnak tunyaságát isteni erőddel hatalmával frissítsd meg és midőn az utolsó szükség megkönyékezz, midőn érzékenységim a szolgálattól megszűnnek, midőn elmém és lelkeim megháborodik, ne állj el, ó egyetlen egy Vigasságom én mellőlem, sőt inkább szólj örömet és békességet az én lelkeimnek, és légy oly Tanítómestere, hogy utolsó eloszlásával is Tebenned reméljen, és imádjon téged, az Atya és Fiú Istennel az egekben is mindörökké, Ámen.

Ráday Pál: Szentlélek Istennek imádása

A Szentlélek munkája a hívők életében

Lapunkban – hagyományteremtő szándékkal – szeretnénk Kálvin Jánosról egy-egy olyan írást közreadni, mely Isten ígéje alapján abban igyekszik útmutatást adni, miként kell a hívő embernek mindennapi tevékenységében megélnie hitét, kegyességét. Azzal a reménységgel indítjuk útjára sorozatunkat, hogy az – egyébként érdekes és tanulságos – életrajzi adatokon túlmenően reformátorunkat a református kegyesség mindennapi megélése tekintetében is sikerül megismertetnünk gyülekezeti újságunk valamennyi olvasójával. E számunktól kezdődően az egykori ócsai református lelkipásztor, dr. Békési Panyik Andor: Az evangéliumi kálvinizmus füzetek c. kötetéből teszünk közkinccsé részleteket egy-egy ünnephez kapcsolódóan. Sorozatunk első részében essék szó a Szentlélek munkájáról.

„A Szentírásban számtalan helyen olvasunk arról, hogy a Szentlélek kitölteti egyénekre (Lk. 11,13; Gal. 4,6), bennük lakik (1Kor. 3,16; Róm. 8,9), tanítja őket (Lk. 12,12), vezeti őket (Róm. 8,14), átforgalmazza őket Krisztus ábrázatára (2Kor. 3,18). Kálvinnal együtt mondhatjuk, hogy a Szentlélek fő munkája: az eltorzult istenkép helyreállítása a hívőkben. A reformáció nagysága – többek között – abban áll, hogy rámutatott a Szentlélek és az egyén szoros kapcsolatára, a **személyes hit** szükségességére. A reformációnak ez a felbecsülhetetlenül gazdag öröksége – sajnos – a későbbiekben több torzulást szenvedett. A keresztyén embernek mindennél komolyabban kell vennie azt, hogy a **Szentlélek munkája az egyes ember szíve mélyén megy végbe, és az a döntő, amit Ő végez el a szívben.** Ugyanakkor meg kell tanulnunk jobban értékelnünk azt is, ami az ember része a hitben és a megszentelődésben... A ma embere elsősorban valószínű emberközi viszonyulásaiban méretek meg”.

A reformátorok szerint a megszentelődésre – egyéni és közösségi szinten egyaránt – nagyobb gondot kell fordítanunk, mert a Szentlélek nem csak újjászülő Lélek, hanem megszentelő Lélek is. Saját üdvösségünk ápolásába nem merülhetünk bele olyan mértékben, hogy a másik ember testi és lelki nyomorúságáról megfeledkezünk. A Szentírásban az ún. megtérési történetek egyben szolgálatra való elhívási történetek is... Kálvin többször is hangsúlyozza, hogy hitben nem lehetünk csupán elfogadók, hanem **cselekvőknek is kell lennünk**, hiszen nem csak üdvösségünk, hanem rendeltetésünk, küldetésünk is van. Isten dicsőségének nem lehetünk csupán szemlélői, annak munkálói kell lennünk. Ehhez is a Szentlélek adja a segítséget.

A Krisztussal való Lélek általi közösségből az egymással való közösségnek kell következnie. Ennek valóságát – ha töredékesen is, de – már itt a földi életben, az Ő testében, az egyház, a gyülekezet közösségében megtapasztalhatjuk. A Heidelbergi Káté 51. kérdés-felelete így fogalmazza meg: „Mit hiszel a Szentlélekről? Hiszem először, hogy egyenlő örök Isten az Atyával. Másodsor, hogy Ő nekem is adatott, engem igaz hit által Krisztusnak és minden Ő jótéteményeinek részeseivé tesz, vigasztal és velem marad örökké.” Amikor Káténk külön megemlíti, hogy a Szentlélek vigasztal bennünket, akkor – a rövidség kedvéért – csak egyet említek meg azok közül a közvetlen segítségek közül, melyeket a hívők nyernek tőle. Ez a megszentelődés közben történik. A megszen-

telés célja nem más, mint az Úr elé állásra való készenlét. Ámós próféta könyve 4. fejezetének 12. verse így biztatja az ige olvasóját: „És mivel így bánok veled, készülj Istened elé, Izráel!” Pál apostol Kolossébeliekhez írt levele 1. részének 21-23. versei szerint **a megszentelődésben eltöltött élet valójában készülés arra, hogy megállhassunk majd Urunk előtt**, mégpedig „szentül, tisztán és feddhetetlenül.” Az élet megpróbáltatásaiban elfáradó hívőt, ahogy Káténk találóan mondja, a Szentlélek vigasztalja. De mivel vigasztal a Szentlélek? Azzal, hogy beszél Krisztusról. Felfelé nézzetek, a mennybe, ahol Krisztus az Atya jobbán ül dicsőségben, és – **ha hisztek Jézus Krisztusban és Őt megváltótoknak elfogadjátok – ebben nektek is részetek lesz!** Erre a jó hírre az elcsüggedt, hitében megerőtlenedett hívő szíve megtelik bátorsággal, Isten iránti bizalommal, és örömmel megy tovább a hazafelé menők biztos reménységével, mint aki látja a láthatatlant.

A Szentlélek másik nagy ajándéka e földi pályán: az öröm, az Úrban való öröm. A Szentlélek és az öröm szorosan összetartoznak. Ez az **igazi, hangulatoktól független, el nem múló belső öröm**: jel és bizonyosság arról, hogy valóban bennünk lakik a Szentlélek, részesévé tesz Jézus Krisztus áldásának és így **halálunk napján kedvességet találunk a mi Istenünk előtt.**

De ebben figyelmeztetés is van a számunkra. Szomorúságunkat a körülményekkel, bajokkal, próbákkal sem magyarázhatjuk. Pál apostol a filippi börtön mélyén is azért tudott örvendezni, mert a Szentlélek ott is vele maradt.” Hogy megtudjuk, mennyi erő, mennyi vigasztalás és mennyi öröm árad szavaiból, érdemes elolvasnunk a Bibliából a Filippibeliekhez írt levelet. „Megszentelt életet élni annyi, mint a Szentlélek örömeiben járni.”

E lap szerkesztői ezt kívánják valamennyi olvasónak.

Váczi Gábor

A 2008. szeptembere óta működő **református imaközösség** szeretettel vár mindenkit az alábbi időpontokban: **2009. június 8., július 13., augusztus 10., szeptember 14.**

Az alkalmak 18.30-kor kezdődnek a dunaharaszti templomban. Bővebben a www.dunaharasztireformatus.hu honlapon tájékozódhatnak.

Kiáltás és segítség

Krisztusban szeretett testvéreim!

Amikor hálát adva Urunknak Istenünknek, újból összeültünk református lapunk első számának visszhangjait megbeszélni és a második szám kereteit kijelölni, jóleső érzés töltött el bennünket. Úgy érzékeljük, nem csak nekünk fontos, hogy legyen egy közös fórum, ahol szűkebb környezetünk híreinek, aktuális problémáinak feltárása mellett őszintén megvallhatjuk hitünket, de szívesen forgatja az újságot minden gyülekezeti tagunk. Félezer ott-honba jutottunk el első alkalommal, és bizodalmunk erős, hogy munkánkhoz Istentől áldást, hittársainktól pedig buzdítást kapunk.

2009. május 17. vasárnap. Két hét múlva ránk köszönt Pünkösöd szent ünnepe, a Szentlélek kiáradása. Gyülekezetünkben konfirmációra készülünk. Hajókirándulásra toborzunk, és tervezzük már a nyár programjait is. Aztán, ahogy az imádsághoz elcsendesedünk, visszarepülünk az időben, és ott ülünk a vak Bartimeus mellett a porban, Jerikó falai alatt. A megszokott zajok hirtelen elhalkulnak. Jézus, mintha bársonyon járna, ünnepélyes csendben közeleg. Sokaság követi. Vibrál a levegő. A remény jó illata tölti be a koldusok sorát. Itt a pillanat. Talán az utolsó, hogy életünk romjai alól kimáshassunk. El tudjuk-e mondani magunkról, hogy elesettek vagyunk és segítségre szorulunk?! Fel tudunk-e kiáltani, szűkölni, vinnyogni, ordítani Bartimeussal együtt: „Dávid fia, Jézus, könyörülj rajtam!” (Márk 10:47) Mert Ő itt van. Meghallja a könyörgést, és megesik a szíve rajtunk, ha felismerjük Őt. És tőlünk is megkérdezi, Testvéreim: „Mit kívánsz, mit tegyek veled?” (Márk 10:51) Úgy szeretném, ha nem hírnevet, pompát, gazdagságot, mindenhatóságot, könnyű életet kívánnék, hanem azt, ami min-

dig a legfontosabb: „Mester, hogy újra lássak!” (Márk 10:51) Igen, hogy a szívemmel lássak, hogy az Úr Jézus kincsével szívemben lássak! És ha erre törekszünk, hiszem, hogy Ő újra szól: „Menj el, a hited megtartott téged.” (Márk 10:52) Mert Ő megértő, segítő és könyörülő Isten.

Horváth Csaba

Horváth Csaba

Csak a mosolyodat...

Édesanyám, kedves kincsem,
Drága szívárványom!
Megszületett az Úr Jézus,
El is múlt Karácsony.
Az újévre koccintott pohárból
A pezsgő cseppig elfogyott.
S hogy milyen lesz ezen esztendő,
Áldott-e vagy átkozott,
Rejtelem az még, nagy titok,
Az ígéretet csak Te bírod.

Jó anyácskám, kedves kincsem,
Drága szívárványom!
Széjjel repülsz, szürke égen
Felhő-paripádon.
Éneked szívemben reszket még,
Ereimben le s fel fut a vérem.
Édesanyám, kedves kincsem,
Csak a mosolyodat kérem!
Rejtekedbe menekedve
A mosolyodat kérem!

Budapest, 1997. február 07.

HA-JÓ (a) KIRÁNDULÁS.....

Hogyan fejeznéd be a mondatot? Például így?

Ha jó a kirándulás, legközelebb is elmegyek. Remélem, sokan érezték velem együtt úgy, hogy megérte elmenni erre a hajókirándulásra, mert akkor legközelebb már a 150 férőhelyes hajó is kicsinek bizonyul.

Evezze a mélyre, és vessétek ki hálótokat fogásra. Lukács 5,4

Bár azt a hajót, amivel mi indultunk hajókirándulásra, nem emberi kéz hajította, de mégis ez az igevers jutott eszembe. EVEZZ A MÉLYRE – mondja Jézus a tanítványoknak, és nekünk is ezt üzenete, és készítette elő ezen a szép napon. Mintha ezt élhettük volna át -, remélem minél többen -, hogy jobban megismerhettük egymást, és nemcsak a formális-hogyan vagy? - kérdést tettük fel egymásnak, hanem mertünk mélyebbre evezni egymás megismerésében.

Reggel 9 órakor indultunk a dunaharaszti hajóállomásra, és Dömsöd volt az úti cél. Sokan feltették a kérdést: „Mit csinálók én a hajón 3 órán keresztül, míg odaérünk?” Hát elmondhatom, hogy elrepült az idő igen gyorsan és tartalmasan. Dömsödre megérkezve először a Petőfi fát csodáltuk meg, majd a közeli református templomba sétáltunk el, ahol a helyi lelkész, Szabó Péter mutatta be templomukat, majd Faragó Csaba nagytiszteletű úr tartott áhítatot.

A lelki táplálék után jött a testi táplálék, korgó hasunkat csillapítottuk, az aktívabbak pedig egy focimeccsre is beneveztek. A hajó fél ötkor indult visszafelé, és kb. fél hatkor értünk vissza.

A gyülekezet igen széles köre képviseltette magát, a 3 hónapos csecsemőtől, a 70 éves nyugdíjasig. A csoda pedig az volt, hogy mindenki jól érezte magát, és megtalálta a helyét (bár a 3 hónapos még nem nagyon tudott nyilatkozni)!

Egy szívvel és egy lélekkel voltunk jelen, mert egy valami biztos, hogy közös volt bennünk, az Istenhez való tartozásunk. Köszönjük a hajókirándulás megszervezését Vörös Péter missziói gondnoknak és Faragó Csaba lelkészünknek. Remélem, hogy máskor is lesz hasonló program, és elmondhatjuk:

JÖVŐRE, VELETEK, UGYANITTI!
SS

Szanyi Éva

TAKSONYI FILMKLUB-AJÁNLO

A - bár kevesek által, de - megszokott filmklubunk nyáron sem fog szünetet tartani. Sőt, megkísérelvén jobban "beleivódni" a köztudatba, sűrítettük a programot, és szeptemberig kísérleti jelleggel havonta tartjuk a vetítéseket a taksonyi református imaházban. Júniusi vetítésünket (**melynek időpontját június 21-re módosítottuk**, hogy ne zavarjuk a gyülekezeti tábor előkészületeit) követő három egymás utáni hónapban igen érdekes, mondhatnám azt is, nem szokványos filmművészeti alkotásokkal várjuk a szórakozni, beszélgetni, együttgondolkodni vágyókat. Lesz köztük igen drámai fantasztikus film (12 majom), fantáziátlanok cseppet sem nevezhető, romantikusnak titulált dráma (A nagy kékség) és tévedésből néhol sci-fi-nek feltüntetett dráma (A forrás). Három film, három rendező. Egy európai (Luc Besson) és két amerikai (Terry Gilliam és Darren Aronofsky). Ami összeköti őket, az az, hogy mindhárom rendező olyan egyéniség, akinek alkotásai mellett nem lehet szó nélkül elmenni, ha találkozik velük az ember. És mindhárom film - csúnya szóval élve - "kultfilm". Azaz kultuszfilm. Pontosabban A nagy kékség és a 12 majom már egyértelműen az, A forrás pedig - miután 2006-os premierjén a mozikban hatalmasat bukott (hazánkban a mozik nem is vetítették - de most itt az alkalom a tévéképernyőnél nagyobb vásznon nézni a csodát!) - éppen jó úton van a kultuszfilmmé válás útján. És még egy nagyon fontos momentum: mindhárom film elgondolkodásra készítenek. Mellékelten megtekinthetik a filmek adatlapját és a vetítések pontos időpontját. Ha a filmek nem is tetszenek mindenkinek, hallgassuk meg egymás gondolatait, véleményét, melyeket ezek az alkotások inspirálnak! Erre hívom én is a Testvéreket: jöjjenek, és gondolkodjunk együtt!

• 2009. július 19. 16.00 - **12 majom**

Színes, magyarul beszélő amerikai fantasztikus kalandfilm, 1995.
Rendező: Terry Gilliam

Az ex-Monthy Python-os Terry Gilliam szurrealista víziója a sötét jövőnek jelenbe nyúló gyökereiről. Sztárokkal (Bruce Willis, Brad Pitt) a főszerepben – akik jelen esetben bebizonyítják, hogy a közhiedelemmel szemben színésznek sem utolsó!

• 2009. augusztus 23. 16.00 - **A nagy kékség**

Színes, magyarul beszélő francia-amerikai-olasz romantikus dráma, 1988.
Rendező: Luc Besson

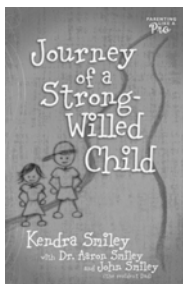
Milyen az igazi barátság – örök riválisok közt? Milyen a "hűség", örök, igaz szerelem – a tenger, a „nagy kékség” iránt...? Jean-Marc Barr főszereplésével, akinek társa ebben a filmben az akkor még alig ismert Jean Reno. A tipikusan európai „kultfilm”.

• 2009. szeptember 27. 16.00 - **A forrás**

Színes, magyarul beszélő amerikai romantikus dráma, 2006.
Rendező: Darren Aronofsky

Egy nagyon különös, a nézők és a kritikusok táborát egyaránt végletesen megosztó film halálról, szerelemtől, öröklétről, a nézőt a székhez szegező felvételekkel és elementárisan ható zenével. Más alkotással nem pótolható élmény a független filmes Darren Aronofsky műhelyéből. Főszerepben az eddig inkább csak akciófilmekből ismert Hugh Jackman (X-man) és az Oscar-díjas, gyönyörű (és nem mellékesen magyar származású) Rachel Weisz. Egy magyar mozikban soha nem vetített mű

Bozsóki Árhúr

„Az akaratos gyerek dacos, de bájos és szórakoztató is tud lenni, annak érdekében, hogy megszerezze az irányítást, és általában rendelkezik a manipuláció ajándékával.” – olvashattuk újságunk első számában, **Kendra Smiley** tollából. Fogadjanak szeretettel néhány tanácsot a gyermekek fegyelmezésével kapcsolatban.

Kedveseim!

Bármelyik gyerek fegyelmezése nehéz lehet. De mi a helyzet az akaratos gyerekek fegyelmezésével? Vannak dolgok, amelyeket a szülőknek érdemes megjegyezniük! Álljon itt néhány megfontolandó gondolat a nemrég megjelent „Egy akaratos gyerek útja” című könyvből:

- A hangsúly mindig a „szeretetteljes fegyelmezésen” van. A szeretet mindent megelőz. Gyermekeddel már kezdettől fogva szeretetkapcsolatot építs ki, még mielőtt kúszni vagy járni tudna. Szerető fegyelmezésre van szükség ahhoz, hogy megváltoztasd gyermeked viselkedését.

- A viselkedés megváltoztatására irányuló szülői büntetés kihívó, destruktív és veszélyes. A fegyelmezés a szeretet kiterjesztése.

- Ne felejtse el, hogy a fegyelmezést soha nem szabad indulatból alkalmaznod! Ha mégis ezt teszed, az azt jelenti, hogy elvesztetted a helyzet fölött az uralmat, az akaratos gyermeked viszont éppen, hogy irányítja azt. Ez pedig az eredményesség ellen hat.

- Egy akaratos gyerek tudni akarja a következményeit annak, ha átlépi azokat a határokat, amiket felállítottál. Ne lepd meg váratlanul a gyermeked! Légy biztos benne, hogy a felállított követelmények igazságosak, következetesek, szabályosak és megfelelőek.

- Ideális esetben a fegyelmezést minden érzelem nélkül kellene lebonyolítani harag, együttérzés vagy frusztráció nélkül.

- Ha kétségbe esel (vagy kimerültél), tedd fel magadnak a következő kérdést: „Szeretem eléggé a gyermekemet ahhoz, hogy megőrizzem az irányítást?”

Csáky Zsuzsa rajza

Faragóné Sárdy Emőke fordítása

„KRISZTUS A JÖVŐ, EGYÜTT KÖVETJÜK ŐT”

Ismét egységes a Trianon óta mesterségesen szétszakított Magyar Református Egyház

Örömmel és Isten iránti hálával adunk hírt arról, hogy 2009. május 22-én Debrecenben – ünnepi Alkotmányozó Zsinat és nagygyűlés keretében – megszületett az egységes Magyar Református Egyház. Együtt ünnepeltek a Kárpát-medence presbiteri szövetségei is.

Egyházunk történetének eme jeles napján közel harmincezer ünnepeltünk együtt a Nagytemplomban és a szabad téren. 16 órakor megszólal a Nagytemplom hatalmas harangja, harmincezer testvérünk felállva hallgatja, és ezzel egy időben megszólalnak a Kárpát-medence összes református templomának harangjai is. A Duna Televízió élőben sugározza az öt világrészen élő milliók felé az ünnepi, felejthetetlen percekét. Megszületett az egységes Magyar Református Egyház!

Dr. Sólyom László köztársasági elnök szerint: a magyar igazolvány bevezetése óta nem történt ekkora előrelépés a békés nemzetegyesítés téren. A Duna Televízió képernyőjén az erdélyi templomok harangszava is szól. Dr. Bölcseki Gusztáv püspök szerint itt egy nagy család-újraegyesítés történik: az anyaország, a Felvidék, Kárpátalja, Erdély, Partium, a Délvidék (Vajdaság, Bácska, Bánát, Baranya-Szlavónia, Horvátország, Szerbia, Muraköz és Órvidék) reformátussága egyesül egy nagy családban...Együtt a Kárpát-medence kilenc egyházkerületének püspökei: Dr. Bölcseki Gusztáv (Tiszántúl), Szabó István (Dunamellék), Steinbach József (Dunántúl), Csomós József (Tiszáninnen), Fazekas László (Felvidék), Zán Fábian Sándor (Kárpátalja), Csúry István (Királyhágómellék, Partium), Pap Géza (Erdély), Csete-Szemesi István (Délvidék) valamint az egyházkerületek főgondnokai, szolgálói, továbbá az Amerikai Magyar Református Egyházéi is, képviselőikben Szabó Sándor püspök. Együtt ünnepelnek a Kárpát-medence régióinak presbiteri szövetségei is. Felhangzik a hatalmas téren a 90. zsoltár: Tebenned bízunk eleitől fogva... Ezt követően ünnepélyesen kihirdetik az Alkotmányozó Zsinat üzenetét. De nézzük meg, hogyan is kezdődött ez a folyamat?

Ennek hiteles megismeréséhez szeretnénk közzétenni dr. Márkus Mihálynak, a dunántúli egyházkerület ny. püspökének, a Kálvin Bizottság elnökének összeállítását. Címe: "A Kárpát-medencei reformátusság újraegyesülése".

A püspök művében végigtekint hazánk több, mint ezeréves történelmének, református anyaszentegyházunk szempontjából. A keresztyénséget Szent István királyunk honosította meg a Kárpát-medencében. A reformáció hamar, már a XVI. században elérte hazánkat. A XVI. század végén a lakosság kilencven százaléka már protestáns volt, azonban az ellenreformáció megfordította ezt az arányt. 1781-ben jelent meg II. József türelmi rendelete, de csak 1848-ban iktatták törvénybe a felekezetek egyenlőségét. 1867-ben Magyarország egyesült az addig különálló Erdéllyel.

Református őseink a XIX. század második felében felvetették az országos református egyház létrehozásának szükségességét, ennek nyomán 1881-ben Debrecenben megalakul az egységes, Evangélium szerint Reformált Magyarországi Református Egyház, öt egyházkerülettel, Erdélyt is beleértve. A Tiszán-inneni Református Egyházkerület akkor még magában foglalta a mai Felvidéket is. Ekkor volt egyházunk első Alkotmányozó Zsinata, ahol elfogadják egyházunk alkotmányát, majd később, 1906-ban a törvénykönyvet is. Az egyesülés azonban nem egyszerre ment végbe, mert a következő években újabb zsinatot is kellett tartani, miután az uralkodóház az iskolákra, az oktatásra vonatkozó előterjesztéseket elsősorban nem fogadta el.

Az egységes Magyar Református Egyház alig negyven évig élt. Trianon 1920-ban szétszakította az egyházat a Kárpát-medencében. Az addig szorosan vett „napi” kapcsolatok megszűntek, a lelki-szellemi területeken azonban nem szakadt meg teljesen az együttműködés. A második világháború éve alatt visszatértek bizonyos területek, egyháztestek, de a Bánát a Délvidéken nem. (Itt halt mártírhálált 1944-ben Gachal János délvidéki, bánáti református püspök.)

Az 1945-1990 közötti éveket a szétszakítottság jellemezte, bár voltak kapcsolat-felvételi kísérletek, elsősorban Erdéllyel. A helyzet 1990 után jelentősen megváltozott. Fokozatosan kialakultak a testvér-gyülekezeti kapcsolatok, 1991-ben megtartották a Magyar Reformátusok II. Világtalálkozóját, 1996-ban Erdélyben a harmadikat, majd 2000-ban a negyediket és legutóbb, 2006-ban az ötödiket. A két utóbbi már a Kárpát-medence minden régiójára kiterjedt.

Ujra felmerült mindegyik Kárpát-medencei régióban az egyháztestek egyesülésének gondolata, ebből a célból alakult meg 2004. július 8-9-én Budapesten, a Ráday Kollégiumban a Kárpát-medencei Magyar Református Generális Konvent. A Konvent fő céljai: a liturgia és az egyházi jogalkotás egységesítése, az oktatás egységesítése tétele a Kárpát-medencében, válasz az Európai Unió kihívásaira. Ez utóbbi célkitűzés elsősorban Kárpátalja és a Délvidék (Vajdaság) esetében a vízumkényszer eltörlését jelentené, valamint kölcsönös testvéri kapcsolattartást, az információk cseréjét, egységes érdekképviselést az európai és a világméretű egyházi szervezetekben, és ami a legfőbb: a Kárpát-medencei egyháztestek egyesítését. Az egyesülési folyamatot a Generális Konvent dolgozta ki több éven keresztül. Ennek eredményeképpen létrejött a Magyar Református Egyház Alkotmánya, amelynek tagja valamennyi Kárpát-medencei régiós református egyháztest ill. gyülekezet. A május 22-i debreceni Alkotmányozó Zsinat éppen ezt tudta ünnepélyesen deklarálni.

(folytatás következő számunkban)

Váczi Gábor

Tervek és előzmények

Kicsit félve vetem papírra gondolataimat az új templomról, mert lehet, hogy sokan úgy gondolják az olvasók közül, hogy ebben a témában már évek óta csak „a levegőbe beszélünk”. Tervek, ábrándok, homályos elképzelések hangzanak el, de tettekben annál kevesebb történik.

Sokszor megkísért a gondolat, hogy nagyon kevés az, amit eddig letettünk az asztalra.

Meglévő épületünk, annak ellenére, hogy kisebb-nagyobb ráncfelvarrásokon ment keresztül az utóbbi években, bármennyire közel is áll a szívünkhöz, bizony erősen elavult. A jelen kor színvonalának, és egyre szer-teágazóbb gyülekezeti életünk igényeinek sem minőségében, sem méretében nem felel meg.

Néha feldereng bennem, hogy hamarabb is hozzáláthatunk volna a megvalósításhoz, a telekvásárláshoz és a tervek elkészítéséhez. Évekkel korábban is elkezdhetők volna a rendszeres adakozói kör szervezését. Ahogy hallom, olvasom és tapasztalom a kibontakozó globális méretű gazdasági válság fejleményeit, bevillan, hogy elődeink a harmincas évek elején éppen egy ehhez hasonló gazdasági krízis miatt voltak kénytelenek lemondani a templomépítés tervéről. Az összegyűjtött pénz elenyészett a válság közepette.

Ezek az idők most sem kedveznek terveinknek, nem a legszerencsésebb pillanatban vagyunk. Ha csak a láthatókra néznénk, azt mondanám, hozzá se kezdünk a tervezéshez. Köszönjük meg Schliszka Csaba tervező mérnöknek az eddigi fáradozását és csináljunk játszótérrel a megvásárolt telken! Ezek az érvek és gondolatok erősen emberi, földi dimenziókban mozognak. Jelen esetben azonban nem egy profán célú közintézmény vagy családi ház megvalósításáról van szó. Jó ha tudatosítjuk magunkban, hogy terveink mögött ott áll az élő és hatalmas Isten, aki az átkos rendszerben megőrizte, majd a kilencvenes évek elejétől folyamatosan gyarapította nyáját itt Dunaharaszti-ban. Nyilvánvalóvá tette, hogy tervei vannak ezzel a gyülekezettel és gondviselését nap mint nap tapasztaljuk.

Ha felidézünk az elmúlt évek néhány fontosabb eseményét, történéseit, meg kell látnunk bennük azokat az ajándékokat, áldásokat, melyeket kaptunk Tőle. A gyülekezet önerőből, a hívek adakozásából segédlelkeszi lakást vásárolt a város központi részén. Szintén a gyülekezeti tagok adományából, (egyetlen fillér állami, önkormányzati vagy közegyházi támogatás nélkül) piaci áron megvásárolta az építendő templom céljára szolgáló telket. A templomot kinőttük, a gyülekezet lélekszámában és áldozatvállalásban oly mértékben megerősödött, hogy immár évek óta beosztott lelkeszi státuszt tart fenn. Hittel látva ezeket az áldásokat (melyek mind egy irányba mutatnak) nem tehetünk mást, mint hogy beállunk a Mindenható terveinek sodorvonalába és hozzáadott gyarló emberi tetteinkkel hagyjuk azt kibontakozni. Nem látunk előre sokat, a teljes bekerülési költség töredéke áll csak rendelkezésre, de hittel rá kell lépni erre az útra. Istennek nem csak lelki ajándékai vannak. Ő a mindenség

Ura, így hatalmas van arra is, hogy csodáit megmutassa az „anyagi világban” is. Számos példa van előttünk erre, amikor gyülekezetek nagyon kevéssel láttak hozzá a megvalósításhoz, és szépen sorban minden kirendeltették. Sem időben sem térben nem kell túlságosan megszire mennünk, hogy a fentiekre példát találjunk. Szigetszentmiklóson, a lakótelep közepén a semmiből született egy református gyülekezet, és „nőtt ki a földből” egy templom az új évezredben.

Ennyi bevezető után lássuk, pontosan mi történt eddig, és hol állunk jelenleg:

A templomtelek adott. Évekig kerestünk központibb fekvésű helyet, felvetődött jó néhány lehetőség, de mindegyik valahol elbicsaklott. Végül a legkézenfekvőbb helyszín, a jelenlegi templomunk melletti telek mellett döntöttünk, melyet 2008-ban megvásároltunk. „Nulladik lépésként” az egymás mellett elhelyezkedő két ingatlant telekkönyvileg egyesítettük. Ezt követően kiválasztottuk

azt a tervező mérnököt, akiben láttuk (látjuk) a lehetőséget céljaink megvalósítására. **Schliszka Csaba** mellett nemcsak referenciái (Kispest -Rózsa téri templom, Szigetszentmiklós - Újvárosi templom), és haraszi kötődése (nagyzülei gyülekezetünk tagjai voltak, így gyerekként ő maga is gyakran megfordult templomunkban) szolgált, hanem az a tény is, hogy hívő emberként, gyülekezetben élve pontosan tudja, milyennek kell lennie egy, a kor követelményeinek megfelelő „templomnak”.

A templom szót azért tettem idézőjelbe, mert itt tulajdonképpen egy gyülekezeti központról beszélünk. Több különböző méretű és funkciójú helyiséggel, melyek között természetesen a legfontosabb a nagyterem, maga a templomtér.

Jelen pillanatban (május végén) a leendő épület telken belüli elhelyezkedése, alaprajzi elhelyezése képezi a tanácskozás tárgyát. Nem egyszerű az adott terület korlátozott adottságait figyelembe véve, a hatályos törvények és szakági rendeletek szem előtt tartásával olyan alaprajzi elrendezést kiválasztani, mely a számos felmerült szempontnak és peremfeltételnek egyszerre felel meg. Ilyen szempontok között említem meg azt, hogy az építés ideje alatt (mely bizonyosan több év lesz majd) biztosítani kell a gyülekezeti élet normális menetét, az istentiszteletek és egyéb alkalmak megtartásának lehetőségét. A templomnak bár családi házas környezetben helyezkedik el, küllemében a lehetőségekhez képest látványosnak, esztétikusnak, figyelemfelkeltőnek kell lennie. Az épületre jó rálátási lehetőségnek kell lennie.

A tervező felvázolt több variációt, melyek közül a presbitérium, illetve az építési bizottság választ, illetve tesz majd javaslatot. Bárhogy is döntünk, a végső szót a gyülekezet tagjaiból álló közgyűlés mondja majd ki, mert szeretnénk mindent közösségünk tagjainak felhatalmazásával végezni.

Vörös Péter
missziói gondnok

HA NEM CSAK MI ÉPÍTJÜK A TEMPLOMAT

Schliszka Csaba építészmérnökkel beszélgettünk

Lelkészünk Schliszka Csaba építészmérnököt kérte fel új templomunk terveinek elkészítésére. Szeretnénk őt lélekben és gondolatban is közelebb hozni kedves olvasóinkhoz. Kérjük, fogadják szeretetükbe, támogassák munkáját lehetőségeik szerint.

Csáky Gyöngyi: Hogyan került kapcsolatba Dunaharaszttal?

SCHLISZKA CSABA: Nem tudom, hogy így kerültem-e szóba... de az én nagyapám itt presbiter volt, édesanyám itt született, ide járt óvodába, ebben a templomban én is voltam istentiszteleten gyerekkoromban, az előző lelkésznél, Tibor bácsinál. Számomra ez hihetetlen megtiszteltetés, hogy ahol a nagyszüleim éltek és kötődtek az egyházhoz, ott engem találtak meg, engem kértek fel a feladatra. A szigetszentmiklósi Újvárosi templomon keresztül keresett meg Faragó Csaba lelkész, mint a templom tervezőjét, talán nem véletlen.

Cs.Gy.: Hol töltötte gyerekkorát? Hol folytatta tanulmányait?

Sch.Cs.: Kiszpesten nőttem fel, az ottani gyülekezetben voltam gyerek, fiatal is. A Vági István Építőipari Szakközépiskolában végeztem el a középiskolát, utána a Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karán tanultam. Eleinte kivitelezésekben vettem részt, később saját templomunknak, a Kiszpest – Rózsa téri templomnak voltam az építésvezetője. Pár éve önállóan dolgozom. Családunkról is mondanék néhány szót: Apósom is építészmérnök, ő tervezte a Kiszpest - Rózsa téri templomot, a feleségem kerttervező, 19 éve vagyunk házasok, és van hat gyermekünk...

Cs.Gy.: Nem hétköznapi esemény templomot tervezni...

Sch.Cs.: Ez nem általános, nem sokan terveznek templomot... hát pártházat nem tudnék, sem kaszinót. Aki benne van a hitben és a gyülekezeti életben, és szereti ezt, az tervezhet templomot. A feleségem és én részt veszünk a gyülekezeti életben, az ifjúsági csoportot vezetjük. Dunaharaszti esetében tulajdonképpen nem kifejezetten templomtervezésről van szó, hanem GYÜLEKEZETI OTTHONRÓL, ez azt jelenti, hogy a templomtérhez sok helyiség kapcsolódik, különböző funkciókkal.

Cs.Gy.: Milyen építési szakaszok várhatóak, milyen távlatokra gondoljunk?

Sch.Cs.: Az építkezést az új templom felépítésével kellene kezdeni. Lehet, hogy az összes kiszolgáló helyiség nem fog elkészülni első ütemben, de először a nagy térnek kell készen lennie. Erre van a leginkább szükség. De be kell fejezni a lelkészlakást is. A Rózsa téren ezt végigcsináltam építésvezetőként. Nagyjából három évről volt szó, de lehet három-öt év is. Ez egy összetett folyamat, sok mindentől függ.

Cs.Gy.: Milyen építészeti stílushoz áll közel a megépítendő templom?

Sch.Cs.: Többször kérte Faragó Csaba, hogy a templommal nagyjából szemben lévő könyvtár épülethez igazodjon stílusban. Századfordulós stílus, Kós Károlyhoz áll közel. Én is szeretem, tőlem sem idegen. De az építkezés közös munka lesz. Akkor fogják az emberek magukénak érezni az épületet, ha ők is benne lesznek... A beszélgetések fontosak, mindenki adja bele, amije van. Ehhez sok türelem kell. Számítani kell rá, hogy lesznek embert próbáló és egyben gyülekezetépítő mélypontok is. Amikor elfáradunk, amikor kilátástalan lesz, elfogy a pénz. Isten dicsősége nem az, hogy egy bizonyos összegből kihozzon valamit, hanem, hogy a szükséges pénz összege végül rendelkezésre álljon, elő fog kerülni, ha nem csak mi építjük, hanem Isten is...

(folytatás az első oldalról)

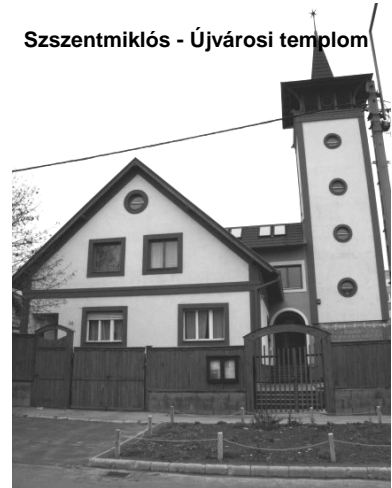
Legalább 4 ilyen lezárt hittanos évről szóló emléklapnak kell a gyermekek birtokában lenni, ahhoz, hogy a konfirmáció felkészítés az idejének megfelelően csupán egy esztendővel vegyen igénybe. Amennyiben a gyerekek valamilyen oknál fogva nem vettek rendszeresen részt a hittanórákon, a konfirmációra két éven keresztül kell készülniük. Az első év első felében a bibliai alaptörténeteket ismerhetik meg, a második felében a 10 parancsolat tanítását sajátíthatják el, a 3. és 4. félévben pedig a Szentírás jelentőségétől elkezdve egészen az egyházi ünnepeink jelentőségéig szerezhetnek széleskörű ismereteket. Szeretnénk, ha a gyerekeinkkel való több törődés meghozná gyümölcseit, s egyházunk valami olyan maradandó lelki gazdagságot tudna nekik adni, amit sehol másutt nem kaphatnak meg. Így az újságon keresztül is arra kérem azokat a szülőket, akiknek a gyermekei 1995-ben születtek és jövőre az új rend szerint konfirmálnának, még szeptember előtt a konfirmálási szándékukat a lelkési hivatal elérhetőségein keresztül jelezzék. Előre is köszönöm.

A Zsoltárok könyvében a következőket olvashatjuk: „Hálaadással áldozz az Istennek és teljesítsd a Felségesnek tett fogadalmadat.” Támasszon az Úr Isten mindannyiunk szívében kellő határozottságot, hogy Isten szavának eleget téve tudjunk élni, gyermekeinket nevelni.

Faragó Csaba, lelkipásztor

Kiszpest Rózsa téri templom

Szentmiklós - Újvárosi templom

Kincskeresők játszónapja

2009. április 18-án, szombaton délelőtt újra kincskeresésre indultunk gyülekezetünk legfiatalabbjaival, a gyerekekkel. Évente kétszer szoktuk megszervezni kincskereső játszónapjainkat, ahol a gyerekek egyrészt Isten elrejtett kincseivel ismerkedhetnek meg a Bibliából, éneklés, játékok, akadályversenyek, különböző feladatok révén, másrészt az alkalom végén egy kis finomság vagy ajándék után is kutathatnak, amit egy kincsesládában rejtünk el. 40-50 óvodással és alsó tagozatos iskolással találkozunk itt alkalomról alkalomra. Áprilisi játszónapunk kicsit rendhagyó volt, mert délelőttünk fő részét, a bibliai tanítást egy meghívott vendég tartotta, Cs. Szabó Sándor keresztyén drámapedagógus. Nagyon ügyesen, szinte észrevétlenül vonta be a gyerekeket is a történetbe, s úgy szemléltette az emmausi tanítványok találkozását Jézussal, hogy a gyerekek maguk is részeseivé váltak ennek az élménynek. A játszónap fényét emelte még a Parakletos Könyvesház könyveinek, apró ajándékainak vására is. Amíg a gyermekek élvezték a különböző programokat, a szülők kedvükre válogathattak a jobbnál jobb könyvek között. A bibliai kincs szemezgetése, a szerény tízórai elfogyasztása és az akadályversennyel megnehezített kincskeresés után kézműves foglalkozással zártuk vidám együttlétünket délután 1 órakor. Nekünk, tanítóknak azonban nem ért véget itt a nap, hiszen meghallgattuk még Cs. Szabó Sándor előadását „Drámapedagógia a hittan órán” címmel. Nagyon hasznos és tanulságos volt ez számunkra, hiszen hitoktatói szolgálatunkat ennek a módszernek a használatával is színesebbé tehetjük. Végezetül szeretném megragadni az alkalmat, hogy megköszönjem Zsigmond Károlynak, a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola igazgatójának, hogy az iskola ebédlőjét minden alkalommal a rendelkezőnkre bocsátja, és bármikor bármilyen kéréssel fordulunk hozzá, mindig készségesen segít. Szeretném még megköszönni mindazoknak az áldozatkész munkáját, akik hozzájárulnak tehetségükkel, idejükkel ahhoz, hogy létrejöhessenek ezek a nagyszerű kincskereső játszónapok.

Keményné Váradi Erzsébet

Bibliaiskola ősztől a gyülekezetünkben!

Szeptembertől kezdődően egy egyéves bibliaiskolát fogunk útnak indítani. A Szentírás mélyebb megismertetését a gyülekezet lelkipásztorán kívül két amerikai misszionárius Monty Taylor és Mark van Bebber fogja segíteni. További információkért kérjük keresse a lelkészi hivatalt, illetve látogasson el honlapunkra.

Konfirmáló fiataljaink

2009-ben

NEGYEDÉVI GYÜLEKEZETI NAPTÁR

JÚLIUS

június 29-július 3. **Gyülekezeti tábor - Jászárokszállás**

- 4. 18.00 Bűnbánati istentisztelet - Dunaharaszti
- 5. 8.30 Úrvacsorás istentisztelet (aratás) - Taksony
- 5. 10.00 Úrvacsorás istentisztelet (újbor) - Dunaharaszti
- 5. 18.00 Liturgia Sákramentumaink: úrvacsoraoasztás
- 12. 10.00 Liturgia Sákramentumaink: keresztelő
- 12. 18.00 Előadások Kálvinról: Kálvin élete (születésének napja)
- Hiittanosok napközis tábora Dunaharaszti
- 19. 16.00 Taksonyi filmklub
- 27. 18.00 Hálaadó istentisztelet - Taksony

AUGUSZTUS

- 12. 17.30 Bűnbánati istentisztelet - Taksony
- 13-15. 18.00 Bűnbánati istentisztelet - Dunaharaszti
- 16. 8.30 Úrvacsoraoasztás (újkenyér) - Taksony
- 16. 10.00 Úrvacsoraoasztás (újkenyér) - Dunaharaszti
- 17-23. Gyülekezeti kirándulás - Genf
- 23. 16.00 Taksonyi filmklub
- 30. 10.00 Liturgia: Adakozás

SEPTEMBER

- 10. 18.00 Liturgia: Szimbólumok az istentiszteleteinken
- 12. Gyülekezeti buszkirándulás vagy testvérgyülekezet vendégváró
- 13. 10.00 Tanévnyitó istentisztelet - Dunaharaszti
- 13. 15.00 Tanévnyitó istentisztelet - Taksony
- 27. 16.00 Taksonyi filmklub

Dunaharaszti Református Templom - Rákóczi út 21.
Taksonyi Református Imaház - Virág utca 6.
Lelkipásztor: Faragó Csaba (tel. 24 490-389)
Honlap: www.dunaharasztireformatus.hu

Felelős kiadó: Faragó Csaba – Szerkesztő: Csáky Gyöngyi
Szerzők: Bozsóki Artúr, Faragóné S. Emőke, Horváth Csaba, Keményné Váradi Erzsébet Szanyi Éva, Váczi Gábor, Vörös Péter – Tördelés, grafika: Csáky István
– Korrektúra: Szadayné Somogyi Erika, Kórik Borbála